

4672
07 ΙΟΥΝ 2013

ΝΕΑΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

Για τον κ. Υπουργό Υγείας

Θέμα: «Κρίσεις των νοσηλευτών»

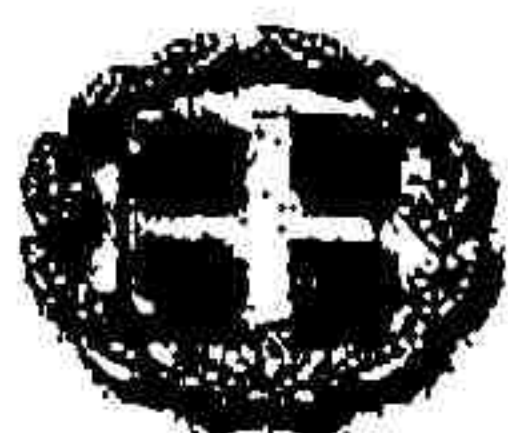
Ο βουλευτής Α' Αθηνών, Νικήτας Κακλαμάνης, καταθέτει αναφορά το υπόμνημα του Διοικητικού Συμβουλίου της Ένωσης Νοσηλευτών-τριών Ελλάδος (Ε.Ν.Ε.) που απέστειλαν στα πολιτικά κόμματα για το ζήτημα των κρίσεων και της επιλογής υπαλλήλων-νοσηλευτών για την κατάληψη των θέσεων ευθύνης των νοσηλευτικών υπηρεσιών όλων των νοσοκομείων της χώρας.

Συνημμένα σας υποβάλουμε το σχετικό έγγραφο.

Αθήνα, 03/06/2013

Ο καταθέτων βουλευτής

Νικήτας Κακλαμάνης

ΥΠΟΨΙΝ
κ. Νικίτα
Κατσαράκη

Αθήνα, 12/4/2013

Αρ. Πρωτ.: 371

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΕΝΩΣΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ-ΤΡΙΩΝ
ΕΛΛΑΔΟΣ (Ε.Ν.Ε.)- Ν.Π.Δ.Δ.

ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ

Ταχ. Δ/ση : Β. Σοφίας 47
Τ.Κ. : 106 76 Αθήνα
Τηλ : 210- 3648044
Φαξ : 210- 3648049

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΩΝ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ

Εισαγωγικά:

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Ένωσης Νοσηλευτών Ελλάδος (ΕΝΕ) επιθυμεί δια του παρόντος να παρέμβει επί του κρίσιμου ζητήματος των κρίσεων και της επιλογής υπαλλήλων – νοσηλευτών για την κατάληψη των θέσεων ευθύνης των νοσηλευτικών υπηρεσιών όλων των νοσοκομείων της χώρας.

Βασική θέση της ΕΝΕ αποτελεί η δυνατότητα κατάληψης θέσεων διευθυντών, τομεαρχών (ήτοι υποδιευθυντών) και προϊσταμένων των νοσηλευτικών υπηρεσιών από νοσηλευτές τόσο της κατηγορίας ΠΕ, όσο και της κατηγορίας ΤΕ, χωρίς την καθιέρωση κάποιας μορφής προβαδίσματος της μιας κατηγορίας έναντι της άλλης, πέραν αυτού που ήδη προβλέπεται από τον Δημοσιοϋπαλληλικό Κώδικα.

Στο κείμενο που ακολουθεί παρατίθεται η επιχειρηματολογία, που είναι ικανή να στηρίξει βασιμίως την θέση αυτή της ΕΝΕ. Το υπόμνημα ολοκληρώνεται με την διατύπωση πρότασης περί εισαγωγής ειδικής νομοθετικής διάταξης στην ελληνική έννομη τάξη, που θα ρυθμίζει κατ' αποκλειστικότητα το ως άνω ειδικό ζήτημα, θα αίρει τις πάσης φύσεως υπαρκτές ερμηνευτικές αμφιβολίες και θα υπερισχύει κάθε άλλης αντιθέτου διατάξεως.

1. Αφετηρία του προβληματισμού της ΕΝΕ αποτελούν οι διατάξεις του εδαφίου α' της παραγράφου 7 του άρθρου 84 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα,

όπως ισχύουν μετά την αντικατάστασή τους από τις διατάξεις του άρθρου πρώτου του Νόμου 3839/2010, σύμφωνα με τις οποίες «με τους οργανισμούς των οικείων υπηρεσιών καθορίζονται οι κλάδοι ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ, των οποίων οι υπάλληλοι κρίνονται για την κατάληψη θέσεων προϊσταμένων των κατά περίπτωση οργανικών μονάδων ανάλογα με την ειδικότητα του κλάδου και το αντικείμενο των συγκεκριμένων οργανικών μονάδων».

Αναμφίβολα πρόκειται περί εξουσιοδοτικών διατάξεων προς την κανονιστικώς δρώσα διοίκηση για τον προσδιορισμό των κλάδων και κατηγοριών, από τους οποίους δύνανται να προέρχονται οι προϊστάμενοι των κατά περίπτωση οργανικών μονάδων.

Σημειωτέον, ότι οι παραπάνω εξουσιοδοτικές διατάξεις έχουν συγκεκριμένα όρια, που αναφέρονται – προσδιορίζονται ρητώς και είναι η ειδικότητα του κλάδου και το αντικείμενο των συγκεκριμένων οργανικών μονάδων. Με άλλα λόγια, δυνάμει των επίμαχων διατάξεων δεν παρέχεται προς την κανονιστικώς δρώσα διοίκηση απόλυτη ελευθερία επιλογής των κλάδων και των κατηγοριών προέλευσης των προϊσταμένων, αλλά τίθεται ένας σαφής περιορισμός, που λειτουργεί εν προκειμένω ως κατευθυντήρια οδηγία ή άλλως ως δεσμευτική υπόδειξη προς την διοίκηση εν σχέσει με την χρήση της παρεχομένης νομοθετικής εξουσιοδοτήσεως.

Είναι, δε, αυτονόητο, ότι η καθ' υπέρβαση των ως άνω ορίων της εξουσιοδότησης θέσπιση διατάξεων κανονιστικού περιεχομένου καθιστά αυτές ακυρωτέες, ενόψει της πάγιας ερμηνευτικής προσέγγισης των διατάξεων του άρθρου 43 του Συντάγματος από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Η προσβολή, δε, διατάξεων κανονιστικού περιεχομένου, ως γνωστόν, δύναται να γίνει είτε ευθέως, είτε παρεμπυπτόντως.

Απόλυτα συναφείς είναι και οι διατάξεις της παραγράφου 9 του άρθρου 10 του Νόμου 4024/2011, σύμφωνα με τις οποίες «με την προκήρυξη για την επιλογή προϊσταμένων, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 11 του παρόντος νόμου, καθορίζονται οι κλάδοι ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ, των οποίων οι υπάλληλοι κρίνονται για την κατάληψη θέσεων προϊσταμένων των κατά περίπτωση οργανικών μονάδων ανάλογα με την ειδικότητα του κλάδου και το αντικείμενο των συγκεκριμένων οργανικών μονάδων».

Καθ'ερμηνεία, λοιπόν, των προαναφερθεισών διατάξεων του άρθρου 84 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα έχει κριθεί, ότι ο καθορισμός με τον οργανισμό μιας υπηρεσίας των κλάδων ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, των οποίων οι υπάλληλοι κρίνονται για την κατάληψη θέσεων προϊσταμένων των οργανικών της μονάδων γίνεται ανάλογα όχι με το επίπεδο του κλάδου, αλλά με την ειδικότητα και το αντικείμενο κάθε μιας από τις μονάδες αυτές. Έτσι, μπορεί με τον οργανισμό να αποκλεισθούν οι υπάλληλοι μιας ή και δύο κατηγοριών, ανεξαρτήτως επιπέδου των κατηγοριών αυτών, εφόσον η ειδικότητά τους δεν έχει ή έχει λιγότερη συνάφεια με το αντικείμενο εργασιών της συγκεκριμένης οργανικής μονάδας. Δεν μπορεί, όμως, να αποκλεισθούν οι υπάλληλοι μιας από τις ίδιες κατηγορίες που έχουν την ίδια ή συναφή ειδικότητα με

άλλη κατηγορία, που με τον οργανισμό καθορίστηκε ότι επιλέγει προϊστάμενο στη μονάδα αυτή (ΔΕΦΑΘ 949/1990).

Με άλλα λόγια, και ενόψει της αυτονόητης ανάγκης αντιστοίχισης της ειδικότητας του κλάδου με το αντικείμενο της υπηρεσίας, στο πλαίσιο της καθιερούμενης με το άρθρο 4 του Συντάγματος αρχής της ισότητας δεν μπορεί να αποκλείονται αδικαιολόγητα υπάλληλοι μιας κατηγορίας, που έχουν την ίδια ή συναφή ειδικότητα με άλλη κατηγορία από την οποία επιλέγονται οι προϊστάμενοι (ΔΕΦΘεσ 243/2002).

2. Σε συνέχεια των ανωτέρω γενικού περιεχομένου παρατηρήσεων η σκέψη μας πρέπει να επικεντρωθεί στην ειδικότητα της περίπτωσης των νοσηλευτών των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ, συνακόλουθα, δε, και των νοσηλευτικών υπηρεσιών ως οργανικών μονάδων, που επιτάσσει την ομοιόμορφη αντιμετώπισή τους και αποκλείει την δυνατότητα καθιέρωσης προβαδίσματος (στη διαδικασία των κρίσεων) υπέρ της μιας ή της άλλης κατηγορίας στο πλαίσιο εκπόνησης των επιμέρους οργανισμών κατ'εφαρμογή των εξουσιοδοτικών διατάξεων του άρθρου 84§7 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα.

Α. Πιο συγκεκριμένα, ο νομοθέτης έχει επιφυλάξει ένα ιδιαίτερο – εξαιρετικό καθεστώς εν σχέσει με την εν γένει υπηρεσιακή αντιμετώπιση των νοσηλευτών. Εν προκειμένω χρίζουν μνείας οι διατάξεις του άρθρου 103§1 του Νόμου 2071/1992 (*Εκσυγχρονισμός και Οργάνωση Συστήματος Υγείας*, ΦΕΚ Α' 123/1992), σύμφωνα με τις οποίες, «*θέσεις νοσηλευτών, καταλαμβάνουν μόνο όσοι φέρουν τίτλο και άδεια άσκησης επαγγέλματος νοσηλευτή. Οργανικές θέσεις νοσηλευτών ΠΕ και ΤΕ, δεν μεταφέρονται σε υποδεέστερο κλάδο. Θέσεις διευθυντών, τομεαρχών, προϊσταμένων και υπευθύνων της νοσηλευτικής υπηρεσίας, νοσηλευτικών ιδρυμάτων και κέντρων υγείας, καταλαμβάνονται από νοσηλευτές ΠΕ και ΤΕ, με εξαίρεση τα μαιευτικά τμήματα και τα κοινωνικής ιατρικής στα οποία προΐσταται μαιές και επισκέπτες αντιστοίχως*».

Εκ των ανωτέρω ειδικών διατάξεων καθίσταται προφανές, ότι ο νομοθέτης επιθυμεί την κατάληψη των θέσεων ευθύνης των νοσηλευτικών υπηρεσιών τόσο από τους νοσηλευτές της κατηγορίας ΠΕ, όσο και από εκείνους της κατηγορίας ΤΕ, χωρίς την εισαγωγή κάποιας μορφής διάκρισης μεταξύ των.

Β. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5§2 Α του Νόμου 1579/1985 (*Ρυθμίσεις για την εφαρμογή και ανάπτυξη του Εθνικού Συστήματος Υγείας και άλλες διατάξεις*, ΦΕΚ Α' 217/1985), «*από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καθιερώνεται ο επαγγελματικός τίτλος του νοσηλευτή και νοσηλεύτριας στους πτυχιούχους ή διπλωματούχους των: α) Τμημάτων νοσηλευτικής Α.Ε.Ι. β) Νοσηλευτικών τμημάτων Τ.Ε.Ι. γ)(...)*».

Όπως σαφώς προκύπτει εκ των ανωτέρω διατάξεων, ο νομοθέτης ήδη από το έτος 1985 προβλέπει ρητώς την απονομή του αυτού επαγγελματικού τίτλου του

νοσηλευτή τόσο στους αποφοίτους των ΑΕΙ, όσο και στους αποφοίτους των ΤΕΙ, αναγνωρίζοντας, προφανώς, την ομοιότητα των τυπικών προσόντων τους.

Γ. Συναφώς προβάλλεται, ότι δυνάμει των διατάξεων του Νόμου 3252/2004 συστήθηκε η Ένωση Νοσηλευτών Ελλάδος ως ΝΠΔΔ και δη ως επαγγελματικός σύλλογος όλων των νοσηλευτών της χώρας, προβλεπομένης της υποχρεωτικής εγγραφής αυτών στα μητρώα της. Σύμφωνα, λοιπόν, με τις διατάξεις του άρθρου 352 του Νόμου 3252/2004, «τακτικά μέλη της Ε.Ν.Ε. είναι υποχρεωτικά όλοι οι νοσηλευτές που είναι απόφοιτοι: α) Τμημάτων Νοσηλευτικών Α.Ε.Ι., β) Νοσηλευτικών Τμημάτων Τ.Ε.Ι., γ)(...)».

Εκ των ανωτέρω διατάξεων συνάγεται, ότι ο νομοθέτης επιφυλάσσει ή άλλως διασφαλίζει εν τοις πράγμασι το ίδιο καθεστώς μεταχείρισης στις κρίσεις για τους νοσηλευτές, τόσο της κατηγορίας ΠΕ, όσο και της κατηγορίας ΤΕ. Η υποχρέωση αμφοτέρων, όπως εγγραφούν στον ίδιο επαγγελματικό σύλλογο – ΝΠΔΔ υποδηλώνει με ξεκάθαρο τρόπο, ότι υπάρχει σαφής πρόθεση εξομοίωσης αυτών εξ απόψεως επαγγελματικών προσόντων και εν γένει ασκήσεως του νοσηλευτικού επαγγέλματος.

Δ. Περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 1 του Νόμου 4009/2011 (Δομή, λειτουργία, διασφάλιση της ποιότητας των σπουδών και διεθνοποίηση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, ΦΕΚ Α' 195/2011) «Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται από τα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Α.Ε.Ι.). (...)».

Η ανώτατη εκπαίδευση αποτελείται από δύο παράλληλους τομείς: α) τον πανεπιστημιακό τομέα, που περιλαμβάνει τα Πανεπιστήμια, τα Πολυτεχνεία και την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών, τα οποία στο εξής αναφέρονται ως «Πανεπιστήμια» και β) τον τεχνολογικό τομέα, που περιλαμβάνει τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα (Τ.Ε.Ι.) και την Ανώτατη Σχολή Παιδαγωγικής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης (Α.Σ.ΠΑΙ.Τ.Ε.), τα οποία στο εξής αναφέρονται ως «Τ.Ε.Ι.».

Εκ των ανωτέρω διατάξεων καθίσταται έτι περισσότερο προφανής η σαφής τάση του νομοθέτη, να δημιουργήσει μια ενιαία ανώτατη εκπαίδευση, αποτελούμενη τόσο από τα Πανεπιστήμια, όσο και από τα ΤΕΙ. Με άλλα λόγια τα ΤΕΙ έχουν πλέον εξελιχθεί σε τομέα της ανωτάτης εκπαίδευσης, η οποία παρέχεται εν συνόλω από τα ΑΕΙ, ενώ αποτελείται από δύο παράλληλους τομείς, ήτοι τον πανεπιστημιακό και τον τεχνολογικό.

Υπό το πρίσμα υποστηρίζεται, ότι η καθιέρωση διάκρισης ή άλλως προβαδίσματος των νοσηλευτών της κατηγορίας ΠΕ, ήτοι των νοσηλευτών που έχουν ακολουθήσει τον πανεπιστημιακό τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης, έναντι των νοσηλευτών της κατηγορίας ΤΕ, ήτοι των νοσηλευτών που έχουν ακολουθήσει τον έτερο και παράλληλο τεχνολογικό τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης στο απόλυτα συναφές ή άλλως ταυτόσημο γνωστικό αντικείμενο της νοσηλευτικής δεν

δικαιολογείται, ενώ παραβιάζει ευθέως την αρχή της ισότητας και δη της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων.

Ε. Σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ΠΔ 351/1989, «οι πτυχιούχοι του τμήματος Νοσηλευτικής της Σχολής Επαγγελματιών Υγείας και Πρόνοιας των Τεχνολογικών Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων που φέρουν τον επαγγελματικό τίτλο «Νοσηλεύτης – Νοσηλεύτρια» (παρ.2, άρθρο 5 του Ν. 1579/85) αποκτούν ειδικές επιστημονικές και τεχνικές γνώσεις σε όλο το φάσμα της γενικής νοσηλευτικής φροντίδας, ως πολυδύναμοι νοσηλευτές γενικώς φροντίδων».

Όπως προκύπτει εκ των ανωτέρω, κατά τον προσδιορισμό των επαγγελματικών δικαιωμάτων των νοσηλευτών της κατηγορίας ΤΕ γίνεται ρητή μνεία και επίκληση του επαγγελματικού τίτλου του νοσηλευτή, ο οποίος, όμως, όπως εξάλλου προαναφέρθηκε, απονέμεται ομοίως και στους νοσηλευτές της κατηγορίας ΠΕ.

Σύμφωνα, δε, με τις διατάξεις του άρθρου 1§3.3 του ΠΔ 351/1989, οι νοσηλευτές, ανεξαρτήτως κατηγορίας, «καλύπτουν όλο το φάσμα της διοικητικής ιεραρχίας της σχετικής με τον τομέα της ειδικότητάς τους, σύμφωνα με την κάθε φορά ισχύουσα νομοθεσία». Και εκ των διατάξεων τούτων του ΠΔ 351/1989 καθιερώνεται η δυνατότητα κατάληψης θέσεων ευθύνης της διοικητικής ιεραρχίας των νοσηλευτικών υπηρεσιών από νοσηλευτές ΠΕ και ΤΕ, χωρίς ουδεμία μορφή διάκρισης μεταξύ των.

ΣΤ. Περαιτέρω, σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 5§1 του Νόμου 3868/2010 (Αναβάθμιση του Εθνικού Συστήματος Υγείας και λοιπές διατάξεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης), σύμφωνα με την οποία «στο τέλος του άρθρου 10 του ν. 3754/2009 (ΦΕΚ 43 Α'), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του ν. 3812/2009 (ΦΕΚ 234 Α') προστίθεται παράγραφος 3, ως εξής: 3. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης θεσπίζεται καθηκοντολόγιο του νοσηλευτικού και παραϊατρικού προσωπικού των νοσοκομείων και των λοιπών νοσηλευτικών ιδρυμάτων του Ε.Σ.Υ.».

Χαρακτηριστική εν προκειμένω είναι η διατύπωση της σχετικής αιτιολογικής έκθεσης εν σχέσει με την προπαρατεθείσα ρύθμιση, που αναφέρει τα εξής : «Η προτεινόμενη διάταξη για την θέσπιση καταλόγου αρμοδιοτήτων και καθηκόντων του νοσηλευτικού προσωπικού, τίθεται προκειμένου να καθιερωθούν ενιαίοι κανόνες άσκησης του νοσηλευτικού επαγγέλματος προς διευκόλυνση του έργου τους και να ενδυναμωθεί ο ρόλος τους, ως επαγγελματιών υγείας».

Εν προκειμένω ο νομοθέτης, ομιλώντας περί νοσηλευτικού προσωπικού και ενιαίων κανόνων άσκησης του νοσηλευτικού επαγγέλματος, προφανώς αναφέρεται εις όλους τους φέροντες τον επαγγελματικό τίτλο του νοσηλευτή, ανεξαρτήτως κατηγοριών ΤΕ και ΠΕ, τους οποίους και αντιμετωπίζει με τον ίδιο τρόπο.

Συμπέρασμα:

Ανακεφαλαιώνοντας, οι νοσηλευτές των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ φέρουν τον ίδιο επαγγελματικό τίτλο, ασκούν το ίδιο επάγγελμα ως υποχρεωτικά μέλη του ίδιου επαγγελματικού συλλόγου – ΝΠΔΔ, ενώ εκτελούν τα ίδια υπηρεσιακά καθήκοντα στους φορείς απασχόλησής τους. Κατά συνέπεια, η ειδικότητά τους δεν είναι μόνο απόλυτα συναφής, αλλά ταυτόσημη. Ενόψει τούτου και δεδομένου του αντικειμένου των νοσηλευτικών υπηρεσιών ως οργανικών μονάδων καθίσταται προφανές, ότι η καθιέρωση προβαδίσματος υπέρ των νοσηλευτών ΠΕ, κατά τη διαδικασία των κρίσεων και όχι κατά το στάδιο της ιεραρχικής εξέλιξης στη δημοσιοϋπαλληλική κλίμακα, είναι αδικαιολόγητη και προσκρούει στην αρχή της ισότητας.

Σημειωτέον, ότι αντίστοιχο επιχείρημα δύναται να συναχθεί και από το περιεχόμενο της υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΟΑ/Φ.13/180/οικ.15725/18-06-2007 εγκυκλίου του Τμήματος Προγραμματισμού Ανθρώπινου Δυναμικού & Αξιολόγησης Θέσεων του Υπουργείου Εσωτερικών.

Ειδικότερα, δια της ως άνω εγκυκλίου υποστηρίζεται, ότι είναι δέουσα η πρόβλεψη περί της δυνατότητας επιλογής ως προϊσταμένων υπαλλήλων κατά σειρά προτεραιότητας κατηγορίας ΠΕ, μόνον εφόσον κρίνεται, ότι οι λειτουργίες της συγκεκριμένης οργανικής μονάδας απαιτούν γνωστική υποδομή πανεπιστημιακού επιπέδου.

Στην περίπτωση των νοσηλευτικών υπηρεσιών, βάσει των διδαγμάτων της νοσηλευτικής επιστήμης και τέχνης, τα οποία είναι γνωστά εις όλους τους νοσηλευτές, θεωρείται τουλάχιστον αδιανόητο να υποστηριχθεί με βάσιμο και επιστημονικά τεκμηριωμένο τρόπο, ότι για την κατάληψη των αντίστοιχων θέσεων ευθύνης απαιτείται γνωστική υποδομή πανεπιστημιακού επιπέδου. Με άλλα λόγια, κατά γενικότερη ομολογία, οι θέσεις ευθύνης των νοσηλευτικών υπηρεσιών δύνανται κάλλιστα να καταλαμβάνονται και από νοσηλευτές της κατηγορίας ΤΕ με απόλυτη επιτυχία, όπως εξάλλου αποδεικνύουν πλείστα παραδείγματα του παρελθόντος και του παρόντος.

Ενόψει του συνόλου των ανωτέρω παρατηρήσεων και προκειμένου να διασφαλιστεί το ενιαίο της αντιμετώπισης του ζητήματος των κρίσεων των νοσηλευτών για την κατάληψη θέσεων ευθύνης, η ΕΝΕ τάσσεται υπέρ της εισαγωγής νομοθετικής διάταξης, που θα καθιερώνει ή άλλως θα επαναεπιβεβαιώνει την αυτονομία και επί σειρά ετών ήδη ισχύουσα δυνατότητα συμμετοχής στις κρίσεις των νοσηλευτών ΠΕ και ΤΕ, με αποκλειστικό γνώμονα την συγκριτική τους αξιολόγηση στο πλαίσιο πλήρους και ορθής εφαρμογής της αρχής της αξιοκρατίας.

Υπογραμμίζεται, ότι η ανωτέρω προτεινόμενη ρύθμιση δεν έρχεται σε αντίθεση με το περιεχόμενο του άρθρου 97 του Δημοσιοϋπαλληλικού Κώδικα, δοθέντος ότι σύμφωνα με το εδάφιο δ' αυτού, «όπου από τις οικείες οργανικές

διατάξεις επιτρέπεται η τοποθέτηση προϊσταμένου κατηγορίας που έπεται κατά το προβάδισμα δεν ισχύει το προβάδισμα των κατηγοριών».

Εφόσον, λοιπόν, υπάρξει ειδική και ρητή πρόβλεψη στο Νόμο περί της ισότιμης δυνατότητας των νοσηλευτών των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ να καταλαμβάνουν θέσεις ευθύνης, τότε αυτομάτως κάμπτεται ο κανόνας του προβαδίσματος του άρθρου 97 του Δημοσιούπαλληλικού Κώδικα.

Με τις σκέψεις αυτές παραμένουμε στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο της Ε.Ν.Ε.

Ο Πρόεδρος

Δημήτρης Σκουτέλης

Ο Γεν. Γραμματέας

Αριστείδης Δάγλας